

Alkotmánybíróság részére

1015. Budapest

Donáti út 35-45

Személyesen beadva!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <u>IV/996-2/2015</u>	
Érkezett: <u>2015 MÁJ 19.</u>	
Példány: <u>1</u>	Kezelőiroda: <u>4</u>
Melléklet: <u>3</u>	db

Ügyszám: **IV/996/2015.**

Tárgy : Alkotmányjogi panasz- Hiánypótlás-módosítás.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott ri , 2. li . t. . h

(továbbiakban mint Indítványozó) Magyarország Alaptörvénye (továbbiakban Alaptörvény) 24. cikk (2) bekezdés c.) pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. CLI. számú törvény (továbbiakban ABtv.) 26. § (1) bekezdése alapján a 2015. Április. 09.-én beadott Alkotmány jogi panasz-indítvány

Hiánypótlását-módosítását.

Kívánom benyújtani, az Alkotmánybíróság részére a 2015. 04. 23.-án átvett IV./996-I/2015 ügyszámú hiánypótlási felhívásra tekintettel.

A hiánypótlási felhívásban az Alkotmánybíróság azt kéri, hogy a IV/996-1/2015. (2015.14) hogy nyilatkozzam, mennyiben kívánom fenn tartani az indítványom, továbbá hogy egészítsem ki az indítványom, mert az nem tartalmaz indoklást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel (ABtv. 52. § (1) bek). Mellette tájékoztat, hogy a beadványomba foglalt alkotmányjogi kérdés, (nem kérdések) az ABtv. 31. §-a alapján ítélt dolognak minősülhet. Az indítványomat a **IV/996-1/2015.** számú hiánypótlási felhívás alapján,

Az I. Kérelmi elem a 2014. évi 5. § 3.bekezdés (2) pontja, fenn tartom, kiegészítem és módosítom.

A II. kérelmi elem a 2014. évi XL Törvény 3.§ (2) bekezdése, fenn tartom, kiegészítem és módosítom.

A hiánypótlás-módosításban szereplő

A I. kérelmi elem a 2014 évi XL törvény,

A II. kérelmi elem a 2014 évi XL Törvény ,

Nemzeti Hitvallaás.: Valljuk az elesettek és a szegények megsegítésének kötelességét

B) Cikk: (1) Magyarország független, demokratikus jogállam

C) Cikk: (1) A magyar állam működése a hatalom megosztásának elvén alapszik.

M) Cikk: 2. mondata: Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait.

Q) Cikk: (2) Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.

(3) Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé.

R) cikk: (1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

(3) Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.

T) Cikk: (3) Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.

I) Cikk: (1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

XV.cikk: (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, **vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül.**

XXIV. cikk: (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII. Cikk: (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. (1)

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

25. Cikk: (1) A bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el. A legfőbb bírósági szerv a Kúria.

(2) A bíróság dönt

a) büntetőügyben, magánjogi jogvitában, törvényben meghatározott egyéb ügyben.

28. Cikk: A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józanésznek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

és a **2003. évi CXXV. törvény Ebtv 1§, 4.§ 7.§ (1)bek. 8.§ q, t, pontja, 10.§ (3) pontja.**

Ennek egyik oka, hogy feltételes módban történt megszövegezés, hogy ítélt dolognak („minősülhet”), de nem rögzíti, hogy a három kérelmi elem közül melyik az, és kiegészítem-módosítom az alap beadványom.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a 2014. évi XL Törvényt, előzménye a 2014. évi XXXVIII Törvény, előzménye a 2/2014 PJE határozat, előzménye a 6/2013 PJE határozat, előzménye a 3/2013 PJE határozat, Alaptörvény ellenessége miatt visszamenőleges hatállyal semmisítse meg, mert az az Alaptörvénybe, és az Európai Unió (1993. április 5-i 93/13/EGK Tanácsi Irányelv) - be ütközik.

A (IV/996-0/2015.) számú alapbeadványomban szereplő,

III. Kérelmi elem, „A megsemmisíteni kért jogszabály, a 2014. évi XL Törvény 37.§” tekintetében az Indítványozó azt visszavonja.

Előjáróban kiegészítem, és részben módosítom a beadványom, a hiánypótlási felhívással érintett alkotmányjogi panasz-indítványt.

„Kérem az Alkotmánybíróságot, hogy a Kúriának és Pénzügyi intézményeinek fogyasztói kölcsön szerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XL. törvény, előzménye a 2014. évi XXXVIII. törvény, előzménye a 2/2014. számú PJE határozat, előzménye a 6/2013. számú PJE határozat, és a 3/2013 PJE határozat.” Alaptörvény ellenessége, és az 1993. április 5-i 93/13/EGK Tanácsi Irányelv jogszabályaiba ütközése miatt semmisítse meg.

A IV/996/2015. számú Alkotmányjogi panasz-indítványomat, annak fenntartása mellett, az alábbiakkal kívánom kiegészíteni-módosítani a hiánypótlási felhívással kapcsolatban:

I. KÉRELMI ELEM. Kiegészítése- módosítása.

„A megsemmisíteni kért jogszabály a 2014. évi XL Törvény, mely a 2014. évi XXXVIII. Törvény, 2/2014 évi PJE határozaton, 6/2013 PJE határozat, 3/2013 PJE határozaton alapul.”.

1./ Az Indítványozó szerint, e Törvényekkel, előzménye a PJE határozatok, sérül az Alaptörvény B. Cikk Magyarország független demokratikus jogállam, T. cikk (3) Jogszabály nem lehet

ellentétes az Alaptörvénnyel. Nemzeti Hitvallás.: Valljuk az elesettek és a szegények megsegítésének kötelességét

B) Cikk: (1) Magyarország

független, demokratikus jogállam

C) Cikk: (1)

A magyar állam működése a hatalom megosztásának elvén alapszik.

M) Cikk: 2. mondata: Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait.

Q) Cikk: (2) Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.

(3) Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé.

R) cikk: (1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

(3) Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.

T) Cikk: (3) Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.

I) Cikk: (1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani.

Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

XV.cikk: (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül.

XXIV. cikk: (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII. Cikk: (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. (1)

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

25. Cikk: (1) A bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el. A legfőbb bírósági szerv a Kúria.

(2) A bíróság dönt

a) büntetőügyben, magánjogi jogvitában, törvényben meghatározott egyéb ügyben.

28. Cikk: A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józanésznek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak

2003. évi CXXV. törvény (Ebkty.) 1. §. Az egyenlő bánásmód követelménye alapján Magyarország területén tartózkodó természetes személyekkel, ezek csoportjaival, valamint a jogi személyekkel és a jogi személyi-séggel nem rendelkező szervezetekkel szemben e törvény rendelkezései szerint azonos tisztelettel és körültekintéssel, az egyéni szempontok azonos mértékű figyelembevételével kell eljárni. 2. § Az egyenlő bánásmód követelményére vonatkozó, külön jogszabályokban meghatározott rendelkezéseket e törvény rendelkezéseivel összhangban kell alkalmazni. 4. § Az egyenlő bánásmód követelményét a) a magyar állam, c) a hatósági jogkört gyakorló szervezetek, jogviszonyaik létesítése során, jogviszonyokban, eljárásaik és intézkedéseik során (a továbbiakban együtt: jogviszony) kötelesek megtartani. 7. § (1) Az egyenlő bánásmód követelményének megsértését jelenti - különösen a III. fejezetben meghatározottak szerint - a közvetlen hátrányos megkülönböztetés, a közvetett hátrányos megkülönböztetés, a zaklatás, a jogellenes elkülönítés, a megtorlás, valamint az ezekre adott utasítás. 8. § Közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek minősül az olyan rendelkezés, amelynek eredményeként egy személy vagy csoport valós vagy vélt: q) vagyoni helyzete, t) egyéb helyzete, tulajdonsága vagy jellemzője (a továbbiakban együtt: tulajdonsága) miatt részesül kedvezőtlenebb bánásmódban, mint amelyben más, összehasonlítható helyzetben levő személy vagy csoport részesül, részesült vagy részesülne. 10. § (3) pontja. Megtorlásnak minősül az a magatartás, amely az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt kifogást emelő,

eljárást indító vagy az eljárásban közre-működő személlyel szemben ezzel összefüggésben jogsérelmet okoz, jogsérelem okozására irányul vagy azzal fenyeget.

A Törvény előírja, hogy csak e típusú perekben, hogyan kell döntenie a bíróságnak, elveszi a bírói függetlenséget a bíróságoktól, nincs mérlegelési jogkörük a bíróknak, de csak ezekben a perekben. Mivel a bíróságok függetlenek és nem utasíthatóak, így a Jogalkotó, (a Kormány) csak e típusú perek esetében, nem csökkentheti, nem korlátozhatja, sem a bíróságok, sem a felek önrendelkezési jogát.

2./ A Kúria a jogegységi határozattal olyan „quasi” jogszabályt alkotott, amely a bírósági joggyakorlatban, a bíróságokra kötelező, kiterjesztő vagy szűkítő jogértelmezése révén kogens jogszabályok érvényesülését rontja le. Ezt foglalta a Törvényekbe a jogalkotó utólag. Így már a Törvény írja elő, hogy csak e típusú perekben, hogyan kell döntenie a bíróságnak, elveszi a bírói függetlenséget a bíróságoktól, nincs mérlegelési jogkörük a bíróknak, de csak ezekben a perekben. Mivel a bíróságok függetlenek és nem utasíthatóak, így a Jogalkotó, (a Kormány) csak e típusú perek esetében, nem csökkentheti, nem korlátozhatja, sem a bíróságok, sem a felek önrendelkezési jogát.

Itt utalok arra is, hogy a Törvényben rögzítve van az, hogy csak e típusú semmiség megállapítása iránti pereknél kell kötelezően kérni a jogkövetkezmények levonását a (más a szerződés semmiségére irányuló pereknél nem kell kötelezően kérni) bíróságtól, különben a pert a bíróságnak meg kell szüntetni. Itt is külön van véve az elfogadott Törvény miatt, a szerződés semmiségért indított pereknél, a deviza alapú perteket indítok, mivel Az irányadó, (kogens) HPT, itt másodlagos PTK szerint, csak a semmiség megállapítását nem kérhetik, csak a jogkövetkezmény levonásával csak. Más típusú pereknél viszont ez lehetséges mód.

3./ Csak az ilyen a pereknél a Törvény erejénél fogva, nem a per vesztes félnek kell viselnie a költségeket, hanem mindenkinek magának. Amúgy is a perindítás meg van nehezítve, mivel törvénnyel van előírva, de csak e típusú pereknél, hogy a perindításnál az illetéke a pertárgy értékének a 6%-a, míg más szerződés semmiségére irányuló szolgáltatók elleni pereknél csak 36.000ft az illeték, és a per vesztes fizeti az összes költséget. Ez által az Indítványozó szerint, már a per indítása is nehézségekbe, és nagy nehézségbe kerül, amellett hogy ha megnyeri az adós a pert, akkor a saját költségeit, ügyvédje, és egyéb költségeit saját magának kell viselnie, nem a per vesztesnek. Ez által akinek nem telik erre, ki vannak zárva a per indítás lehetőségéből, vagy nagyon meg van nehezítve, mivel szinte lehetetlen az előírt feltételeknek megfelelnie-

4./ A bíróságok az Állam elleni deviza hiteles perekben meg állapították az árfolyam rés, és a tisztességtelen egyoldalú kamatemelési szerződési feltételek jog ellenességét, melyet a pénzügyintézetekre vonatkozó kogens HPT, és az ez utáni PTK, a szerződés teljes semmiségével, „büntett”. Ez által biztosítja a fogyasztói védelem egyik legerősebb jogkövetkezményét. „A Tanács 93/13/EGK irányelve (1993. április 5.) a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről (a továbbiakban: Irányelv) céljainak elérése érdekében a jogalkotó a Ptk.-t először az 1997. évi CXIX. törvénnyel módosította. Ennek eredményeként a Ptk. 209. § (1) bekezdése értelmében – az 1998. március 1-je után megkötött szerződések esetén – minden tisztességtelen általános szerződési feltétel megtámadható volt.

Magyarország 2004. május 1-jével csatlakozott az Európai Unióhoz. [...] Az Országgyűlés [...] a **2006. évi III. törvénnyel** módosította – 2006. március 1-jei hatállyal a Ptk.-t – egyebek mellett akként, hogy a fogyasztói szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételek jogkövetkezménye a semmisség [Ptk. 209/A. § (2) bekezdés].”

5./ A jogalkotó viszont, (a bank szövetség kérésének megfelelően, (alap beadványom), Patai Mihály nyilatkozata, kérése, a bank szövetség megállapodása a kormánnyal (a törvény elfogadása előtt, a civil érdekvédők tárgyalásból való kizárásával, kihagyásával) a Törvényben nem szankcionálja ezt. Hanem megengedően alkotja meg a Jogalkotó a Törvényt, hogy a bíróságoknak e szerint kelljen eljárni, ne az EU-s, és érvénybe lévő hazai jogszabályok szerint, de csak e típusú pereknél, ez által, semmi sem kényszeríti a szolgáltatót a jogszabályok betartására, mivel nincs a további jogsértéstől való visszatartó ereje. A szerződéskötéskor is érvényben lévő jogszabályok szerinti semmis szerződést, a most elfogadott PJE határozatokkal és az elfogadott Törvényekkel utólagosan érvényessé teszi. **Az állam jogszabállyal a szerződések tartalmát általában csak ugyanolyan feltételek fennállása esetén változtathatja meg alkotmányosan, mint amilyen feltételek fennállását a bírósági úton való szerződésmódosítás is megköveteli.** X/1769.1/2013 AB határozat.

Ezért, ha a nemzeti bíróság jogosult lenne arra, hogy a tisztességtelen feltételek tartalmát módosítsa, e lehetőség sérthetné a 93/13 irányelv 7. cikke által elérni kívánt hosszú távú célt. E lehetőség ugyanis hozzájárulna annak a visszatartó erőnek a megszüntetéséhez, amely az eladók vagy szolgáltatók tekintetében jeleltek az ilyen tisztességtelen feltételeknek a fogyasztók vonatkozásában való pusztán egyszerű alkalmaszhatatlansága következtében, mivel az eladók vagy szolgáltatók továbbra is alkalmazni próbálnák az említett feltételeket annak tudatában, hogy még ha azok érvénytelenségét meg is állapítanák, a szerződést a nemzeti bíróság a szükséges mértékben továbbra is kiegészíthetné oly módon, hogy az említett eladók vagy szolgáltatók érdekei biztosítottak legyenek (Banco Español de Crédito ítélet, EU:C:2012:349, 69. pont; Kásler és Káslerné Rábai ítélet, EU:C:2014:282, 79. pont).

6./ A Törvénybe látható módon (2014. évi XI. törvény 3. bekezdés, 3. §). ami szerint a deviza alapú hitelek az MNB akkori átlag árfolyamán kell! (2014. novemberi közép árfolyamon a 256.5ft-én átszámolni) ez által még a Jogalkotó, az Európai Unió, és hazai fogyasztó védelmi törvényekkel is szembe helyezkedik, hiszen a tisztességtelenséget nem szankcionálja, nem „bünteti” az érvénybe lévő jogszabályok szerint, sőt még felmentés is ad a törvénysértő pénzintézeteknek előre a kötelező vissza térítés utánra, (holott az elszámolásokban feketén fehéren le van írva), hogy a bank tisztességtelenül, jogellenesen mekkora összeget számított fel. Tehát elismeri, hogy már a szerződéskötéskor tisztességtelenül számított fel összegeket évekig, tudatosan, mivel csak átszámította, nem váltotta, (az Indítványozó esetében is a teljes hitel-kölcsön összegét átszámította csak, és ezt a szerződésben is rögzítette) a kölcsön összegét. Tehát látható, hogy szándékosan megtévesztették a fogyasztókat, mivel már akkor tudták ők (a blanketta szerződések elkészítésekor), hogy nem fognak semmilyen devizát átváltani, a hitel-kölcsön teljes ideje alatt.

X/1769-O/2013. Dr Navracsics Tibor 2013, nov. 29. „A Devizaalapú forint hitel esetén a kölcsön szerződés alapján a Bank az ügyfél részére azonban devizát nem bocsát rendelkezésére, sem effektíve, sem átvitt, jelképes értelemben devizához. Ezen ügylet keretei között az adós semmilyen módon és mértékben nem juthat, a hitelező kizárólag forintot bocsát rendelkezésére, így az árfolyam-különbözet mögött valójában nincs banki szolgáltatás”. Ennek ellenére, a A 2/2014. PJE határozat rendelkező részének 1. pontja értelmében: "A deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződés azon rendelkezése, amely szerint az árfolyamkockázatot - a kedvezőbb kamatmérték ellenében - korlátozás nélkül a fogyasztó viseli, a fő szolgáltatás körébe tartozó szerződéses rendelkezés, amelynek a tisztességtelensége főszabályként nem vizsgálható."

7./ Mivel a Törvénnyel kizárják a jogomat ahhoz, hogy a hitelemmel kapcsolatban, Tisztességesen a bíróság e-lőtt fel lehessen tártani a hitel-kölcsönöm háttérét, miben létét, a deviza voltát, ha van, hogy az tényleg kölcsön-e, avagy befektetéssel vegyes hitelviszony. Mivel akkor teljesen más jogszabályoknak kell megfelelnie a szerződésnek, a (2007. évi CXXXVIII. törvény alá tartozik akkor), ha már a költségeit rám terhelik, és a Kúria a PJE határozatában minden vizsgálat nélkül kinyilvánította, hogy ezek deviza hitelek, devizában adó-sodtam el a kedvező kamat miatt vállalva azt, holott nem, annak ellenére, hogy a bank a hitelemhez szoros-kapcsolódó számviteli bizonylatot nem tud fel mutatni. Nem tárt fel nem csak előttem, de más adós e-lőtt sem a hitel-kölcsönömhöz kapcsolódó minden tény, adatot.

A Curia a C-26/13 ítéletében (6) A 93/13 irányelv 4. cikke a következőképpen szól: „(1) A 7. cikk sérelme nélkül, egy szerződési feltétel tisztességtelen jellegét azon áruk vagy szolgáltatások természetének a figyelembevételével kell megítélni, amelyekre vonatkozóan a szerződést kötötték, és hivatkozással a szerződés megkötésének időpontjában az akkor fennálló összes körülményre, amely a szerződés megkötését kísérte, valamint a szerződés minden egyéb feltételére vagy egy olyan másik szerződési feltételére, amelytől a szerződés függ. [Helyesen: Valamely szerződési feltétel tisztességtelen voltát – a 7. cikk sérelme nélkül – a szerződéskötés időpontjában, a szerződés tárgyát képező áru vagy szolgáltatás természetének, a szerződéskötés valamennyi körülményének, továbbá a szerződés vagy más olyan szerződés összes többi feltételének figyelembevételével kell megítélni, amelytől a szerződés függ.] Itt utalok arra, hogy a pénzintézet elhalhatott olyan tényeket, nem csak előttem, hanem a bíróságok előtt is, hogy a hitel- kölcsön mögött álló

fedezetett, hogyan teremti meg, de ennek az összes költségét a fogyasztóval fizetteti meg.

8./ A szándékosság kézzel fogható, még sincs az elfogadott Törvény szerint, AZ ÉRVÉNYES JOGSZABÁLYOK SZERINT SZANKCIONÁLVA, „BÜNTETVE” csak előre felmentve a jogsértés alól, (2014. évi XL Törvény 44.§. / Az előző üzleti évekkel kapcsolatosan túlfizetesként elszámolt, megtérített összeg tekintetében nem kell alkalmazni a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 170. §-ának rendelkezéseit.) Mivel az ide vonatkozó jogszabálynak nem a tisztességtelenül felszámított összeg levonása, az így mesterségesen felturbózott adósból történő levonás a szankciója, hanem a HPT szerinti teljes semmisség, és az az alapján történő elszámolás az ide vonatkozó fogyasztó védelmi, és irányadó Európai Unió, és hazai jogszabályok szerint. Az Indítványozó szerint a jogellenesen levont tisztességtelenül felszámított összeget meg mindenkinek, nem különbséget téve a devizaalapú hiteles csoport tagjai között, a levonások időpontjától kellet, volna vissza számolni. Tehát havi bontásban a szerződéskötés idejétől kellet, volna a visszafizetést a jogalkotónak előírnia, és az akkori tőkéből levonnia és így számolnia újra az egész tőketartozást, mivel tőlünk a pénzügyi intézetek akkor vonták le. Mivel az Európai Unió jog kimondja, hogy a szerződésekből ki lehet venni, de bele tenni csak az Európai Unió fogyasztóvédelmi jogszabálynál erősebb hazai fogyasztóvédelmi jogszabályt lehet, betenni, mivel a:

C-26/13. . A 93/13 irányelv preambulum bekezdése kimondja : Ezért, ha a nemzeti bíróság jogosult lenne arra, hogy a tisztességtelen feltételek tartalmát módosítsa, e lehetőség sérthetné a 93/13 irányelv 7. cikke által elérni kívánt hosszú távú célt. E lehetőség ugyanis hozzájárulna annak a visszatartó erőnek a megszüntetéséhez, amely az eladók vagy szolgáltatók tekintetében jelentkezik az ilyen tisztességtelen feltételeknek a fogyasztók vonatkozásában való pusztán és egyszerű alkalmazhatatlansága következtében, mivel az eladók vagy szolgáltatók továbbra is alkalmazni próbálnák az említett feltételeket annak tudatában, hogy még ha azok érvénytelenségét meg is állapítanák, a szerződést a nemzeti bíróság a szükséges mértékben továbbra is kiegészíthetné oly módon, hogy az említett eladók vagy szolgáltatók érdekei biztosítottak legyenek (Banco Español de Crédito ítélet, EU:C:2012:349, 69. pont; Kásler és Káslerné Rábai ítélet, EU:C:2014:282, 79. pont).

C-26/13, 77. pontja. 93/13 irány elvet úgy kell értelmezni hogy azzal ellentétes az olyan jogszabály amely lehetővé teszi a bíróság számára hogy a fogyasztó, és szolgáltató. közötti szerződésben foglalt feltétel tisztességtelen feltétel meg állapítása esetén e feltétel tartalmának módosítása útján kiegészítse a szerződést, Ez a jogalkotóra is vonatkozik.

9./ A deviza hiteles Törvényekkel, pontosan ezt kerüli ki a jogalkotó, mivel előírja a bíróságoknak, hogy mi szerint kell ezeket, **de csak ezeket (devizaalapú) a pereket meg ítélni.** A jogalkotó a Törvénnyel, pontosan az érvényes jogszabályokkal szembe menve, mivel a tisztességtelenséget, nem a pénzügyi intézetekre –vonatkozó kógens HPT fogyasztóvédelmi szabályai szerinti joghatás, vagy a PTK, hatás kiváltását célozza, hanem ezeket teszi, nem figyelembe vehetőnek, mivel a Törvény erejénél fogva az érvényben lévő jogszabály szerint teljes semmisséggel „büntetendő”, és az szerződéskötéskor érvénybe lévő, és az óta is érvényben lévő jogszabály szerinti a semmis szerződést teszi (de csak ezeknél a devizahiteles pereknél) az érvényben lévő jogszabállyal ellentétesen érvényessé. EU:C:2014:282, 79.pont, C-26/13.

10./ Téves az a megfogalmazás, hogy az adósnak a teljes semmisség esetén csak az egyösszegű vissza fizetési kötelessége keletkezik, a semmis szerződés joghatása szerint, mivel a vissza fizetésre a törvényben rögzítettek szerint, a bíróság kérelemre időt biztosíthat, (a semmisség eredménye szerint az adósoknak a semmis-ség szabályai szerinti elszámolással, kisebb összegű, tisztességes feltételeken alapuló kölcsönt tudnának fel-venni, és így kifizetni a fenn maradó összeget, vagy a bíróság a vissza fizetést részletekben is engedélyezheti).

11./ Magyarország 2004. május 1-jével csatlakozott az Európai Unióhoz. [...] Az Országgyűlés [...] a 2006. évi III. törvénnyel módosította – 2006. március 1-jei hatállyal a Ptk.-t – egyebek mellett akként, hogy a fogyasztói szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételek jogkövetkezménye a semmisség [Ptk. 209/A. § (2) bekezdés.

A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló kogens HPT, 1996. évi CXII. tv. (a továbbiakban: Hpt.) **213. §-a (1) bekezdésének az alapeljárásban szereplő szerződés megkötésének időpontjában hatályos szövege szerint semmis az a fogyasztási, lakossági kölcsönszerződés, amelyik nem tartalmazza az említett rendelkezésben felsorolt kikötéseket, köztük a szerződés tárgyát, az éves teljes hiteldíj mutatót vagy a szerződéssel kapcsolatos összes költséget. Vagy az erre vonatkozó becslést.**

12/ 34/2014. (XI. 14.) AB határozata A 3/2011. (XII. 12.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) indokolásának 2. pontja többek között rögzíti: „A Tanács 93/13/EGK irányelve (1993. április 5.) a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről (a továbbiakban: Irányelv) céljainak elérése érdekében a jogalkotó a Ptk.-t először az 1997. évi CXLIX. törvénnyel módosította. Ennek eredményeként a Ptk. 209. § (1) bekezdése értelmében – az 1998. március 1-je után megkötött szerződések esetén – minden tisztességtelen általános szerződési feltétel megtámadható volt.

A régi Ptk.-nak a 2009. évi XXXI. Törvénnyel történt 2009. május 22-től hatályos módosítása ennek az Irányelvnek való megfelelést célozta, ugyanis ez a módosítás a régi Ptk. 209. § (4) bekezdéseként egy olyan rendelkezést iktatott be, mely szerint: **„az általános szerződési feltétel és a fogyasztói szerződésben egyedi- leg meg nem tárgyalt feltétel tisztességtelenségét önmagában az is megalapozza, ha a feltétel nem világos vagy nem érthető”.**

34/2014. (XI-14) AB határozat. A fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. Törvény 3. § (1) bekezdése szerint tilos a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat. A 3. § (2) bekezdés a) pontja szerint tisztességtelen az a kereskedelmi gyakorlat, amelynek alkalmazása során a kereskedelmi gyakorlat megvalósítója nem az ésszerűen elvárható szintű szakismerettel, illetve nem a jóhiszeműség és tisztesség alapelveinek megfelelően elvárható gondossággal jár el. A fenti történeti jogfejlődésből, alkotmányos és jogszabályi környezetből az a következtetés vonható le, hogy a Ptk.-nak mint lex generalis-nak a tisztességességre vonatkozó generálklauzuláját konkretizálják a lex specialis-nak minősülő ágazati törvények a Hpt. Az ágazati törvényekben megjelenő speciális előírások mögöttes jogaként a régi és az új Ptk. szerződési feltételek tisztességtelenségét tiltó általános rendelkezése mindvégig alkalmazandó maradt.

13./ Ezen túlmenően a régi Ptk. 205. §-ának (3) bekezdése értelmében **a felek a szerződés megkötésénél együttműködni kötelesek, és tájékoztatniuk kell egymást a megkötendő szerződést érintő minden lényeges körülményről.** Ezt az általános együttműködési és tájékoztatási kötelezettséget konkretizálja a Hpt. 2005. január elsejétől hatályos 203. § (6) és (7) bekezdése. Eszerint olyan lakossági ügyféllel kötött szerződés esetén, amely devizahitel nyújtására irányul, illetőleg ingatlanra kikötött vételi jogot tartalmaz, **a pénzügyi intézménynek fel kell tárnia a szerződéses ügyletben az ügyfelet érintő összes kockázatot,** amelynek tudomásulvételét az ügyfél aláírásával igazolja. Ennek a kockázatteljáró nyilatkozatnak, (ebbe tartozik a **hitel-kölcsön biztosításainak a feltételei, háttérre,** (mivel ennek költségét a pénzintézet az ügyfélre hárítja teljes mértékben) **tartalmaznia kell a devizahitel nyújtására irányuló szerződés esetén az árfolyamkockázat ismertetését, valamint annak hatását a törlesztő részletre, és a hitellel közvetlen kapcsolatos más háttér műveletet, vagy az azt biztosító szerződést.**

14./ A 93/13 irányelv 4. cikke a következőképpen szól:

„(1) A 7. cikk sérelme nélkül, egy szerződési feltétel tisztességtelen jellegét azon áruk vagy szolgáltatások természetének a figyelembevételével kell megítélni, amelyekre vonatkozóan a szerződést kötötték, és hi-

vatkozással a szerződés megkötésének időpontjában az akkor fennálló összes körülményre, amely a szerződés megkötését kísérte, valamint a szerződés minden egyéb feltételére vagy egy olyan másik szerződési feltételeire, amelytől e szerződés függ. [Helyesen: Valamely szerződési feltétel tisztességtelen voltát – a 7. cikk sérelme nélkül – a szerződéskötés időpontjában, a szerződés tárgyát képező áru vagy szolgáltatás természetének, a szerződéskötés valamennyi körülményének, továbbá e szerződés vagy más olyan szerződés összes többi feltételének figyelembevételével kell megítélni, amelytől e szerződés függ.

15./ A PJE határozatokkal és a deviza hiteles Törvényekkel, viszont a Kúria, és a Jogalkotó pont ezt a Alaptörvényben rögzített Tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot veszi el, mivel a hitel-kölcsön mögötti összes körülményt, amelyeket a bankok elhallgattak az adósok elől, Tisztességes bírósági tárgyaláson nem lehet kideríteni, mivel minden vizsgálat nélkül mondta ki a Kúria a határozatában, hogy a kedvező kamat miatt devizában adósodtak el a deviza alapú hitelek. Annak ellenére, hogy a bank a hitel-kölcsönhöz hozzárendelve nem tudja bizonyítani a „deviza” meglétét, vagy nem létét. (alap beadványom), számviteli bizonylattal a hitelhez rendelt összegbe és dátummal. Nem lehet kérni a bíróságtól csak a semmiség megállapítását, de csak ezen típusú perekben, holott a többi szerződés semmiségi megállapítási perben a mai napig lehet ezt kérni. Deviza hiteles perben csak a jogkövetkezmény levonásával, különben a bíróságnak el kell utasítani a perindítást, vagy a folyamatban lévő pert meg kell szüntetnie, az elfogadott deviza hiteles Törvények, és a PJE határozatok miatt. Az Indítványozó álláspontja szerint az Alaptörvény XV. cikkének (2) bekezdésébe foglalt, a diszkrimináció tilalmára vonatkozó előírást, amelyre a jogalkotónak a szabályozás során tekintettel kellett volna lennie.

16./ A Hpt. értelmező rendelkezései között kógens tartalommal meghatározott fogalom (Hpt. 3. § (1) bekezdés b.) pontja és az értelmező rendelkezések I.10.2 pontja) együttesen meghatározza 3.§ (1): Pénzügyi szolgáltatás a következő tevékenységek üzletszerű végzése forintba, illetőleg devizában, valutában:

b) hitel és pénzkölcsön nyújtása:

I.10.2. pénzkölcsön nyújtás

a) a hitelező és az adós között létesített hitel-, illetőleg kölcsönszerződés alapján meghatározott rendelkezésre bocsátása, amelyet az adós a szerződésben megállapított időpontban kamat ellenében vagy anélkül – köteles visszafizetni.

Következtetésképpen ez azt jelenti, hogy amennyiben a kölcsön folyósítására forintban került sor, akkor a visszafizetési kötelezettség is forintba keletkezik, hiszen a Hpt. a fogalom-meghatározása a kölcsön összegét a rendelkezésre bocsátott pénzösszegben határozta meg. Ez a Hpt. 3. § (1) bekezdés b) pontja értelmében vagy forintban, vagy devizában történhet: a Hpt nem ad arra lehetőséget, hogy a forintba folyósított összeg devizatartozássá alakuljon át. Amennyibe a kölcsön összegét a hitelező devizában átszámolja, már túlmutat a Hpt. kölcsönszerződésre alkalmazott fogalom meghatározásán, s amennyiben a tartozás az átszámítás eredményeként állna fenn, annak a jogcíme nem lehet a Hpt. szerinti kölcsönből fakadó követelés.

17./ A Hpt. 213.§ (1) bekezdése – a fogyasztók hatékony védelme érdekében – a kógens jogszabályi rendelkezésen belül is különös szabályozást fogalmaz meg. E szabályok nem csupán kógensnek, de imperatív, azaz parancsoló szabályok is. Olyan szabályozásról van tehát szó, melynek lényege, hogy a jogszabály a diszpozíciójában kötelezően ír elő magatartási szabályokat. A kötelezően előírt magatartási szabály nem más, mint a fogyasztási lakossági kölcsönszerződések kötelező tartalmi elemeinek a szerződésben történő meghatározása. A jogalkotó a fogyasztóval szerződő fél kötelezettségévé teszi, hogy a szerződésnek tartalmaznia kell mindazokat, amelyeket a Hpt. 213.§ (1) bekezdése a-g pontjáig taxatív módon felsorol. Ez egyébként összhangba áll a Ptk. 226. § 1 bekezdésével, miszerint a jogszabály a szerződés tartalmát meghatározhatja. A Hpt. 213.§ (1) bekezdésében felsorolt tartalmi elemek tehát akkor

is a szerződés részévé válnak, ha azokat a szerződés nem tartalmazza, vagy attól eltérően állapodnak meg. Fogyasztási lakossági kölcsönszerződés esetében tehát két jogelv ütközik egymással, a kógencia, sőt parancsoló elv, illetve a Ptk.-ban alkalmazott diszpozitivitás elve, illetve a felek szabad megállapodásának elve. E két elv ütközése nem oldható fel másképpen, mint úgy hogy a parancsoló elv kiszorítja a felek szabad megállapodásának elvét. Ez a fogyasztási lakossági kölcsönszerződésekre vonatkoztatva azt jelenti, hogy annak fogalmát, tartalmi elemeit a diszpozitív szabályok rovására kizárólag csak a közjogi normában írt kógens szabályok alkalmazásával lehet megállapítani. A Hpt. 213. §-a, mint parancsoló szabály azonban nem csupán a lakossági kölcsönszerződések kötelező tartalmi elemeit határozza meg, hanem előírja azt a szankciót, jogkövetkezményt is, amely a diszpozíció megsértése esetén alkalmazni kell. Ez pedig nem más mint a **szerződés teljes semmisége**. Az imperatív szabályok sajátossága, hogy azokat mérlegelés nélkül kell alkalmazni, a parancsoló jogszabály tehát feltétel nélküli érvényesülést követel.

18./ A Hpt. 213. § (1) bekezdése szerint a fogyasztási lakossági kölcsönszerződések semmisségét kell megállapítani, ha a szerződés a diszpozícióban írt tartalmi elemekkel nem rendelkezik. Nincs tehát lehetőség mérlegelésre, vagy ettől eltérő szankció alkalmazására.

Akkor, amikor a jogegységi határozat úgy foglal állást, hogy a Hpt. 213. § (1) bekezdésében szabályozott semmisségi okok esetén is érvényessé kell nyilvánítani a fogyasztási lakossági kölcsönszerződéseket, tulajdonképpen az imperatív közjogi normával ellentétes szabályt alkot, mintegy „felülírva” az érvényben lévő törvény rendelkezéseit. A jogegységi határozat e tekintetbe tehát olyan „quasi” jogi norma, amely hierarchikusan magát a törvényi rendelkezés fölé helyezi. Ez a jogbiztonsággal nem egyeztethető össze, hiszen megengedése esetén a bíró, mint jogalkotó bármilyen kógens jogi normát megváltoztathatna. Pláne ha utólagosan, a hibás döntést a jogalkotó utólagosan átveszi és Törvénybe iktatja. Ez ellentétes az Alaptörvény jogállamiságot deklarááló és a hatalmi ágak elválasztását alapelveként rögzítő cikkeivel.

19./ A jogállamiság működési elve az, hogy a törvényi szintű kógens közjogi normákat csak az Országgyűlés alkothat. A bíróság e szabályokat alkalmazni köteles. A hatályos magyar jogrendben nincs olyan jogi norma, amely előbb a legfőbb bírói szervezetet olyan jogegységi határozat meghozatalára jogosítaná fel, amely a kógens jogszabályok alkalmazását illetően is azoktól eltérő, illetve azokkal ellentétes tartalmú szabályok megalkotását, vagy a szabályok jogalkotó akaratán túlmutató, azzal ellentétes értelmezését engedné meg, melyet utólag a jogalkotó még törvénybe is iktat.

20./ A Hpt. hivatkozott rendelkezése egyébként teljesen egy értelmű: a fogyasztási lakossági kölcsönszerződése semmisségét kell megállapítani (szankció, jogkövetkezmény), ha a diszpozíció sérül. Itt kell rámutatni arra, hogy a jogegységi határozat egyébként is összemosza az imperatív szabály Hpt. 213. §(1)bekezdés) szerinti jogkövetkezményt a Ptk. 237.§ (1) bekezdésében írt, egyébként eltérő jellegű jogkövetkezménnyel, melyet a jogalkotó is hibásan rögzít az e határozat után az elfogadott Törvényekben. A jogegységi határozat 1. 2. pontja, és az azt a jogalkotó által a Törvénybe építő utólagos jogszabály, lényegében megdönthetetlen vélelmet, állít fel a tekintetben, hogy az adós devizában adósodott el, s e szerződés jogszerű.

Az ugyanis minden egyes perben külön bizonyítást igénylő kérdés, hogy e külföldi fizetőeszköz a peres felek jogviszonyában játszott-e szerepet, avagy azon kívül az csupán a bank portfóliójában jelentkezett, s az a felek jogviszonyához, szolgáltatásához nem köthető, vagyis a szerződésnek nem közvetlen tárgya.

21./ A Hpt. értelmező rendelkezései között meghatározott kógens fogalomként szerepel a pénzkölcsönnyújtás, melyből nem vezethető le a devizában eladósodás ténye. Erre csak a konkrét bizonyítás tud rávilágítani.

Miután azonban a jogegységi határozat a devizában eladósodást és ennek jogszerűségét tényként kezeli, elvi szinten megfogalmazott szabályként, melyet a jogalkotó a Törvénybe is belevett, a fogyasztót elzárja az ellenbizonyítás lehetőségétől. A pénzügyintézetnek a perben a jogegységi határozat, és annak a Törvényben is belefoglalása miatt, a határozat, és az erre épülő Törvény szerint végeredményben nem kell bizonyítania a deviza tartozást, elegendő csupán a szerződésre hivatkoznia, ugyan akkor az adós az ennek az ellenkezőjét nem bizonyíthatja. Ezzel a jogegységi határozat és annak a Törvénybe való belefoglalása a felek között perbeli egyensúlyt felborítja, sérti az egyenjogúság és a bíróság előtti egyenlőség elvét.

Sérti végezetül a fenti elveket az is, hogy e szerződések esetén elvi éllel fogalmazza meg a jogegységi határozat azt, hogy azok nem ütköznek jogszabályba, melyet az erre épülő Törvénybe is rögzítet a jogalkotó.

Ez szintén olyan körülmény, amely az egyedi perekben csupán konkrét bizonyítás eredménye képen lenne megállapítható.

22./ A szerződések nagyon nagy többségében megállapítható lenne egy lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként az, hogy a devizában történő elszámolás esetén a fogyasztó és a szolgáltató között feloldhatatlan **érdekellentét áll fenn**, mely érdekellentétről a szolgáltató tudott, s ezt ismerve kötött szerződést: ugyan akkor ezen érdekellentétről a fogyasztónak nem volt tudomása, s erről a szolgáltató őt nem tájékoztatta.

A jogegységi határozat 1. és 2. pontjában foglalt általános megállapítások, melyek utólag a Törvénybe is beletoglaltak, amelyek a konkrét szerződések tényleges vizsgálata nélkül nem jelenthetők ki.

Ugyan csak egyedi perben, konkrét vizsgálat tárgyát kell képeznie annak is, hogy az egyedi szerződés tartalmazza-e a kirovó-lerovó pénznem meghatározását, és alkalmazza-e a kirovó és a lerovó pénznemet, mint elszámolás pénznemét.

23./ Az egyedi vizsgálat azért mellőzhetetlen, mert a bankkölcsön a Hpt.-ben írt szabályairól, amely a visszafizetési kötelezettséget félreérthetetlenül a rendelkezésre bocsátott pénzösszegben állapítja meg, s amely vagy forintba, vagy devizában történhet, nem következhet a kirovó és lerovó pénznem alkalmazásának automatikus lehetősége. Ezt tehát csak akkor állapítható meg ha a per adatai ezt kétséget kizárólag alátámasztják. A bizonyítás lehetőségétől a polgári perben a peres felet megfosztani nem lehet. Ez az egyenjogúság és a mellérendeltség súlyos megsértése.

A III./01522/2014 A fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló **2008. évi XLVII. törvény 3.§ (1) bekezdése** szerint tilos a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat. A 3. § (2) bekezdés a) pontja szerint tisztességtelen az a kereskedelmi gyakorlat, amelynek alkalmazása során a kereskedelmi gyakorlat megvalósítója nem az ésszerűen elvárható szintű szakismerettel, illetve nem a jóhiszeműség és tisztesség alapelveinek megfelelően elvárható gondossággal jár el.

52.G.43.484/2014/8-1.5 Az Alkotmánybíróság az **Alaptörvény XXVIII. Cikke** szerinti bírósághoz forduláshoz való jog tekintetében a korábbi határozataiban nem tartotta elegendőnek a bírói út meglétét arra hivatkozva, hogy az Alaptörvény által megkövetelt hatékony bírói jogvédelem attól is függ, hogy a bíróság mit vizsgálhat felül. Az Alkotmánybíróság a bírósághoz fordulás jogának kettős tartalmát rögzítette: egyrészt az eljárási jogit, másrészt az anyagi jogit. Ez utóbbi tartalom sérelmét látta megvalósulni az Alkotmánybíróság abban az esetben, ha van ugyan perindítási jog, de az anyagi jogi szabályozás kizárja az érdemi felülvizsgálatot.

(29/2011.(IV.7.)AB határozat). Az Alkotmánybíróság szerint a bírósághoz fordulás jogának sérelme akkor is megvalósul, ha a jogszabályi környezet a perindítást ugyan megengedi, azonban a jogi szabályozás az érdemi elbírálást lehetetlenné teszi vagy oly mértékben megnehezíti, a bizonyítást oly módon korlátozza, hogy sikerre (pernyertességre) quasi nincsen a perindítónak lehetősége **(4/1998.(III.1.)AB határozat és 61/B/**

1998.AB határozat) tényállás alapos megismerését és figyelemmel a bizonyítás felvételének a Törvény 10.§-ának (3) és (4) bekezdése szerinti korlátaira, illetve a 7.§ (6) bekezdése szerinti szabályára a bizonyítás teljes körű lefolytatását követően megfelelően bírálja el, és ekként megalapozott, okszerű, az iratokkal nem ellentétes döntést hozzon. Az Alaptörvény **XXVIII. cikkének (1) bekezdés** szerinti tisztességes eljárás követelménye az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlata szerint magában foglalja a fegyverek egyenlőségének elvét is, amelynek értelmében, a polgári eljárásban mindkét félnek (illetve az egyéb peres résztvevőnek) összeegyeztethető, azaz nagyságrendileg azonos súlyú és hatású jogokat és lehetőségeket kell biztosítani az eljárás során (**15/2002. (III.29.) AB határozat, 6/1998. (III.) AB határozat**). A tisztességes eljáráshoz való alapjog körében értékelendő és vizsgálendő az érdemi bizonyítás lehetősége is (**19/2009. (II.25.) AB határozat**

24./ A fegyverek egyenlőségének, az Emberi Jogok Európai Bíróság által kimunkált, a tisztességes eljáráshoz való jogból levezetett elvének sérelme is megvalósul. Az Indítványozó állásbonja szerint, a Törvény nem biztosít ésszerű lehetőséget az adósoknak arra, hogy olyan körülmények között képviselhessék a saját ügyüket, és adhassák elő bizonyítékaikat, hogy ne kerüljenek hátrányba a másik féllel szemben. Amellett hogy megkülönbözteti a jogalkotó a semmisség megállapítási pert indítókat az elfogadott törvénnyel, mivel a törvényben egyértelműen meg is van fogalmazva hogy a rendelkezés célja az e törvény hatálya alá tartozó szerződése érvénytelenségének (részleges érvénytelenségnek) megállapítása iránti perekre vonatkozó Ptk. szabályok alkalmazásának a kizárása. holott:

25./ A hátrányos megkülönböztetés tilalma az Alkotmánybíróság gyakorlatában a jogrendszer egészét átható alkotmányos alapelveként kapott értelmezést. A tilalom elsősorban az alkotmányos alapjogok terén tett megkülönböztetésekre terjed ki. Személyek közötti, alkotmányosértő hátrányos megkülönböztetés akkor állapítható meg, ha valamely személyt vagy embercsoportot más, azonos helyzetben lévő személyekkel vagy csoporttal történt összehasonlításban kezelnek hátrányosabb módon. A megkülönböztetés pedig akkor alkotmányellenes, ha a jogszabály a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó (egymással összehasonlítható) jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne.

26./ Az Abh2.-ben kimunkált alkotmányos mérce értelmében a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ebből következően egyes részlet-szabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is. (**ABH 1998, 91, 98–99.**) Az Alkotmánybíróság értelmezésében tehát a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is. A tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerét kielégítő hatékony bírói jogvédelem pedig attól függ, hogy az eljárási szabályok értelmében a bíróság mit vizsgálhat felül.” [legutóbb megerősítve: **8/2011. (II. 18.) AB határozat, ABH 2011, 49, 80–81.**]

32/1991. (VI. 6.) AB határozat, ABH 1991, A megkülönböztetés pedig akkor alkotmányellenes, ha a jogszabály a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó (egymással összehasonlítható) jogalanyok között tesz különbséget a nélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne. (**191/1992. AB határozat, ABH 1992, 592, 593.**)

27./ IV/773/2015 A deviza alapú kölcsönszerződéseknél nem kellett az adós részére a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló 2007. évi CXXXVIII. Törvény (Bszt.) 40-42. §-a szerinti tájékoztatást nyújtani. E törvény 2007. december 1-jén lépett hatályba, így a korábban kötött szerződésekre akkor sem lenne visszamenőleges hatálya, ha egyébként e törvény rendelkezései a deviza alapú kölcsönszerződésekre kiterjednének. A hivatkozott törvény tájékoztatási kötelezettségre vonatkozó rendelkezései befektetési szolgáltatási tevékenység körében kötött szerződésekre vonatkoznak, melyek körét az 5. §-tételében felsorolja. E körbe a deviza alapú kölcsönök tipikus esetben nem tartoznak, kivéve, ha a deviza alapú hitel egyben befektetési hitel. Befektetési hitel kivételével, a deviza alapú kölcsön nyújtása során a pénzügyi intézmény pénzt biztosít az adós számára, nevesített vagy nem, nevesített célra, ezzel szemben befektetési szolgáltatási tevékenység esetén a befektetési szolgáltató az ügyfél pénzével végez pénzügyi eszközre vonatkozó különböző műveleteket. A deviza alapú hitelezésnél pont ez valósult meg, mivel 2014-ben a MNB 9 milliárd forintért biztosított a bankoknak deviza fedezetű a **bankok nyitott tőzsdei deviza swap ügyletei fedezésére**, melyből a bankok a hitel-kölcsönök fedezetét állították szintetikusán elő, az adósokkal fizettetve meg ennek a költségeit, de ezt a szerződésben ezt nem tüntették fel. Ezt erősíti meg, az MNB 2015. Március 30 -ai nyilatkozata: Az MNB közleménye így fogalmaz:

A Magyar Nemzeti Bank (MNB) Monetáris Tanácsának döntése értelmében az MNB lehetővé teszi a lakossági devizahitelek kivezetéséhez kapcsolódóan kötött banki deviza swap ügyletek lejárat előtti, részleges lezárását. A bankok számára érdemi könnyítést jelentő és a bankrendszer likviditásának csökkenését időben szétterítő lépést az a tette lehetővé, hogy tavaly ősz óta nőtt a jegybank devizatartalék-mozgástere. Ez van minden deviza alapú hitel esetén a szerződés mögött, de a fogyasztónak ez nincs a tudomására hozva, és nincs egy szerződésben sem rögzítve.

A bankok az elszámolási és a forintosítás tendereken megvett deviza értékének 20 százalékáig zárhatják le a legfeljebb 2016 márciusában lejárat, feltétel nélküli deviza swapokat. Ez legfeljebb 1,8 milliárd eurós deviza-felhasználást jelent. A lezárás lehetőségének megteremtése hozzájárulhat a banki alkalmazkodás felgyorsításához, így a rövid lejáratú külső adósság további mérséklődéséhez. A hosszú távú tartalék megfelelés a lejárat előtti swap-lezárás lehetővé tétele mellett is biztosított. A lejárat előtti devizaswap-lezárás lehetőségének technikai és operatív részleteiről az MNB a honlapján ad tájékoztatást.

http://www.portfolio.hu/finanszirozas/bankok/devizahiteles_ugy_megiott_matolcsyek_ujabb_bejelentese.212080.html?utm_source=hirstart&utm_medium=portfolio_linkek&utm_campaign=hiraggregator Egy tisztességes hitel kölcsön esetén a tőketartozás nem nőhetne. Ez az ami minden deviza alapú (nem deviza) szerződéshez háttérműveletként kapcsolódik, mivel az adósok befizetéseivel a bank befektetési szolgáltatást végez a tőzsdén, aminek a költségeit az adósokra hárították de a szerződésekbe ezt nem rögzítették, mivel akkor már ezekre a „hitel-kölcsönökre” teljesen más jogszabályoknak, és feltételeknek kellett volna az ügyfeleknek megfelelni. (2007. évi CXXXVIII. Törvény (Bszt.))

28./ A 93/13 irányelv 7. cikkének (1) bekezdése szerint a tagállamok nemzeti jogrendjükben gondoskodnak arról, hogy megfelelő és hatékony eszközök álljanak rendelkezésre ahhoz, hogy megszüntessék az eladók vagy szolgáltatók fogyasztókkal kötött szerződéseiben a tisztességtelen feltételek alkalmazását.

Az említett irányelv 3. cikke értelmében:

„(1) Egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltétel abban az esetben tekintendő tisztességtelen feltételnek, ha a jóhiszeműség követelményével ellentétben a felek szerződésből eredő jogaiban és –kötelezettségében jelentős egyenlőtlenséget idéz elő a fogyasztó kárára.

C-26/13. A 93/13 irányelv preambulum bekezdése kimondja:

„mivel ugyanakkor a tagállamok nemzeti jogszabályainak jelenlegi állapotában csak egy részleges harmonizáció tervezhető; mivel ez az irányelv csak a kifejezetten nem egyedi szerződési feltételekkel foglalkozik; mivel a tagállamok számára meg kell hagyni azt a lehetőséget, hogy [az EGK-] Szerződés rendelkezéseinek tiszteletben tartásával saját nemzeti jogszabályaikban az ebben az irányelvben előírtaknál szigorúbb rendelkezésekkel biztosítsanak magasabb szintű védelmet a fogyasztónak.

A 93/13 irányelv 4. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló

szerződési feltétel esetén azon követelmény alatt, amely szerint a szerződési feltételnek világosnak és érthetőnek kell lennie, nem kizárólag azt kell érteni, hogy az érintett feltételnek nyelvtani szempontból kell érthetőnek lennie a fogyasztó számára, hanem azt is, hogy a szerződésnek átlátható jelleggel fel kell tüntetnie az érintett feltételben meghatározott külföldi pénznem átváltási mechanizmusának konkrét működését, valamint az e mechanizmus és a kölcsön folyósítására vonatkozó többi feltételben előírt mechanizmus közötti viszonyt oly módon, hogy a fogyasztónak módjában álljon egyértelmű és érthető szempontok alapján értékelni a számára ebből eredő gazdasági következményeket.

Ezen irányelv 8. cikke értelmében:

„A tagállamok az ezen irányelv által szabályozott területen elfogadhatnak vagy hatályban tarthatnak a Szerződéssel összhangban lévő szigorúbb rendelkezéseket annak érdekében, hogy a fogyasztóknak magasabb szintű védelmet biztosítsanak.”

29./ Ebből az következik, hogy a tisztességtelen feltétel kimarad, és amennyiben a szerződés így nem teljesíthető, akkor az **teljes** mértékben érvénytelen. Hazánk ettől csak szigorúbb feltételt fogadhat el, ha az a fogyasztónak **magasabb szintű** védelmet biztosít. Az EU is a fogyasztó érdekét helyezi előtérbe, hiszen az ő oldaláról vizsgálja a védendő érdeket.

Az IE. 8. Cikkelye helyes értelmezéséből pedig az következik, hogy csak **egyirányú** elmozdulást lehetővé tevő szabályozás nyerhet érvényt, ami a **fogyasztót jobban védi**. Ennek tükrében kell vizsgálni azt, hogy a Kúria által behivatkozott Ptk. 231. § (2) bekezdés **diszpozitív** rendelkezés, ami **kétirányú** elmozdulást tesz lehetővé, azaz a rendelkezés a fogyasztó **hátrányára** is történhet. Ez tilalmazott és az IE-be ütközik. Ez a megoldás tehát **nem minősül szigorúbb rendelkezésnek, sőt nem a fogyasztó érdekét, hanem a hitelező érdekét képviseli, mert egy mesterséges elszámolási szabály bevezetésével fenntartja a deviza elszámolást.**

Ez pedig nem áll a fogyasztó érdekében.

Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.21.882/2013/4. számú ítéletének 5-6. oldala: *„... a hazai jogot az uniós jog hatékony érvényesülése érdekében az uniós joggal összhangban kell értelmezni és a vele ellentétes nemzeti jogszabályt figyelmen kívül kell hagyni. Ilyen esetben tehát az irányelvnek ún. „kizáró hatálya” van. ... Az Irányelv tartalmából és a Bíróság joggyakorlatából a hazai bíróságok azon kötelezettsége következik, hogy az uniós jog alkalmazását igénylő ügyben – mint amilyen a perbeli – meg kell vizsgálniuk a hazai jognak az uniós joggal való összhangját, és az összhangot szükség esetén értelmezéssel vagy a hazai jog félretételével maguknak kell megteremteniük.”;*

A 93/13 irányelv 6. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló helyzetben, amelyben a szolgáltató és a fogyasztó között létrejött szerződés a tisztességtelen feltétel elhagyása esetén nem teljesíthető, e rendelkezéssel nem ellentétes a nemzeti jog azon szabálya, amely lehetővé teszi a nemzeti bíróság számára a tisztességtelen feltételnek a nemzeti jog valamely diszpozitív rendelkezésével való helyettesítése révén az e feltétel érvénytelenségének orvoslását.

Az Európai Unió Bírósága a C-240/98. számú Océano Grupo ügyben kifejezetten utalt arra, hogy a nemzeti bíróságoknak irányelv konform módon kell értelmezniük a nemzeti jogszabályokat. E követelménynek megfelelően a HPT, és a Ptk.-nak egy adott ügyben irányadó rendelkezéseit az Irányelv céljára és rendelkezéseire tekintettel, úgy indokolt értelmezni, ahogy azt a fogyasztói érdekek hatékony érvényre juttatásának célja szükségessé teszi alapjogainak, végső soron emberi méltósághoz való joguknak a sérelme visszafordíthatatlanul bekövetkezése elkerülésére.

3.) A 93/13 irányelvet úgy kell értelmezni, hogy az a nemzeti bíróság, amely hivatalból megállapította valamely szerződési feltétel tisztességtelen jellegét, köteles a lehető legteljesebb mértékben úgy alkalmazni belső eljárási szabályait, hogy a szóban forgó feltétel tisztességtelen jellegének megállapításából a nemzeti jog alapján eredő valamennyi következtetést levonja annak biztosítása céljából, hogy e feltétel ne jelentsen kötelezettséget a fogyasztóra nézve.

30./ Az MNB árfolyam alkalmazásának elrendelése (Ptk. 231. § (2) bekezdés) jogilag nem más, mint az érvénytelenség egy további jogkövetkezménye, konkrétan az **érvényessé nyilvánítás** egyik megnyilvánulási formája. Azt le kell szögezni, hogy a 2/2014. PJE határozat **nem eljárásjogi** rendelkezés, hanem anyagi jogi, így a deviza nyilvántartású kölcsönszerződések megtámadására irányuló perek eljárásjogi kérdéseire nem hatnak ki. Ezen túl a 2/2014. PJE **nem helyezte hatályon kívül** az 5/2013. PJE határozatot, aminek 3. pontja

viszont pontosan eljárásjogi rendelkezést rögzített a pénzügyi – tipikusan érvényessé nyilvánításra vonatkozó – viszontkereset körében.

- a pénzügyi az 5/2013 PJE alapján **elismerte a keresetet** (tehát nem egyes semmisségi okokat, hanem valamennyi petitum szinten megtalálható kérelmet)

- ha a **fogyasztó érdeke** is ezt kívánja (a fogyasztó érdekéről, szándékáról kizárólag a fogyasztó tud nyilatkozni és senki más véleménye e körben nem vehető figyelembe és ezt a tagállami bíróságnak kötelessége tiszteletben tartani; ezt nyilatkozta az Európai Bíróság főtanácsnoka is)

- ha **nem a fogyasztó akaratának pótlására** irányul (a Hpt. 213. § (1) bekezdésében foglalt okok együttesen alakítják ki a fogyasztó szerződéskötési szándékát, így ezeket pótolni nem lehet)

A fogyasztói akarat pótlását jelentené, ezért ez jogilag kizárt, ha az MNB kamat esetleges alkalmazásával át kellene számolni a kölcsönösszeget, a THM-et és a havi törlesztést. Ezt sem a jogalkotó, sem bíróság nem teheti meg, mert nem írhatja meg a szerződést a felek helyett és e körben a 2/2014. PJE sem írhatja felül a Hpt. 210. § (1) bekezdését és a Ptk. 218. §-t.

31./ Az MNB közép árfolyam alkalmazása továbbra **sem küszöböli ki az árfolyamrész kérdését** abban a tekintetben, hogy a folyósított kölcsön HUF összege továbbra is vételi árfolyamon kerül meghatározásra, hisz azt nem számolhatja újra, nem változtathatja meg a jogalkotó, sem a bíróság, és így a vételi árfolyam és az MNB közép árfolyam között megmarad egy árfolyamrész, ami mindenképpen terheli az adóst.

Ha viszont mindenáron ragaszkodik a jogalkotó, és a bíróság az MNB árfolyam mindenek feletti alkalmazásához (értve ez alatt az eljárásjogi és anyagi jogi szabályok negligálását is), akkor kötelessége alkalmazni a **kamatmértékre a CHF LIBOR mértékét**. Ezt a **BH2006.111 számú eseti döntés** mondja ki a következők szerint: *“Ebből következően az ügyleti kamatra vonatkozó Ptk. rendelkezések [Ptk. 231. § (1) és (2) bekezdés, 292. § (1) bekezdés] figyelmen kívül hagyásával is helyes az elsőfokú ítélet jogi álláspontja, amely szerint az idegen pénznemben meghatározott tőketartozás után a késedelmi kamat is a teljesítés helye szerinti pénznemben és mértékben jár a károsultnak. A bírói gyakorlat által elfogadott, a nemzetközi pénzügyi piacon irányadó 4% LIBOR kamat a Legfelsőbb Bíróság az elsőfokú bírósággal egyezően szintén alkalmazhatónak találta.”.*

32./ Számokkal

A számokat egy konkrét ügyön keresztül bemutatva a következők állapíthatók meg:

1.050.000,-Ft kölcsön folyósítva, **2008. 04. 03-tól 2013. 06. hónappal** bezárólag **1.378.062,-Ft** visszafizetve, az ügyleti kamat mértéke **9,05%**

1. MNB alapkamattal számolva **43.839,-Ft túlfizetés**

2. a szerződéskötés napján érvényes MNB árfolyammal végigszámolva **68.678,-Ft túlfizetés** (250 HUF/CHF árfolyammal számolva)

3. változó MNB árfolyammal számolva **467.750,-Ft tartozás (!!!)**

33./ Az MNB árfolyam alkalmazása továbbra **sem küszöböli ki az árfolyamrész kérdését** abban a tekintetben, hogy a folyósított kölcsön HUF összege továbbra is vételi árfolyamon kerül meghatározásra, hisz azt nem számolhatja újra, nem változtathatja meg a bíróság, és így a vételi árfolyam és az MNB árfolyam között megmarad egy árfolyamrész, ami mindenképpen terheli az adóst. Számokkal:

Az Indítványozó hitel-kölcsönt folyósító bankja: **AXA Bank 2009. június. 30.-ai** folyósítási napi CHF árfolyamok:

Folyósítási árfolyam: 175.19ft. Törlesztési árfolyam: 182.15ft Közép árfolyam: 178.19ft. Tisztességtelenül felszámított árfolyam rész 3.97%! MNB 2009. június 30.-ai CHF árfolyam: 178.19ft! Látható hogy az MNB szerinti átszámítás szerint a banknál marad a tisztességtelenül felszámított 3.97%-os árfolyamrészből 1.98%! Holott a tisztességtelenül felszámított árfolyamrész TELJES összege, a 3.97% után jár vissza, nem csak a fele, az 1.98% szerint.

34./ A fogyasztó érdeke az **eredeti állapot helyreállítása**, hiszen számszerűsítve is ez eredményezi számára a **leghatékonyabb védelmet az IE. rendelkezéseivel összhangban**. E körben a fogyasztó minimálisan a folyósított kölcsönrel tartozik (1/2010. Pk. vélemény 9-10. pontja), maximálisan a folyósított kölcsönnek az egyenértéki kamattal növelt (ami az MNB alapkamat) összegével.

35./ Látható tehát, hogy a 2/2014. PJE határozat, majd az erre épülő 2014. évi XXXVIII. Törvény, és a 2014. évi XL Törvény, általi „megoldás”, nem állhatja fogyasztó érdekében, mert nemhogy magasabb, de még védelmet sem biztosít részére, és ennek okán is így az uniós jogba, jelesül az IE-be ütközik.

A 2/2014. PJE határozattal a Kúria, és ez alapján a jogalkotó a megalkotott Törvényekkel meg a elveszi a fogyasztói jogát arra, hogy magának az árfolyamrésnek, mint költségnek az alkalmazását, teljes semmisséget eredményező módon (Hpt. 213. § (1) bekezdés c) pont) kifogásolja. **A fogyasztó érdeke az, hogy a törvénybe ütköző szerződés semmis legyen és ő ez által védelmet nyerjen. A behelyettesítéssel a fogyasztó érdeke sérül, mégpedig ott, hogy nem tud érvényesülni a Hpt. strict rendelkezése a teljes semmisséggel kapcsolatban.** A teljes semmisség pedig az eredeti állapot visszaállítását kell, hogy jelentse, aminek sokkal kedvezőbb az anyagi vetülete a fogyasztóra nézve mint a középárfolyamos toldozgatásnak. A 2/2014. PJE határozat nem veszi azt figyelembe, hogy az MNB árfolyam alkalmazásával az adós ugyanúgy fizetheti a semmis szerződés törlesztő részleteit.

36./ Az MNB-árfolyam alkalmazása a korábban írtak szerint az **IE. 8. cikkelyébe ütközik.** Ezt az ütközést kifejtette az **Európai Bíróság** Banco Espanol de Credito és Joaquin Calderon Camino között folyamatban volt **C-618/10** számú ügyben hozott ítélete is (1. 2. pont). A Kúria kimondta a 6/2013. PJE határozatában, hogy a kölcsönszerződések mögött **nem állt** deviza. **(X/1769-0/2013.** Dr Navracsics Tibor Igazságügyi Miniszter írása az AB-nek is). Ezért értelemszerűen nem is lehet a Ptk. 231. § (2) bekezdést használni, mert nincs meg az a feltétel, hogy „más pénznemben meghatározott tartozás”. Ezen túl – az adott szerződéshez köthető deviza hiányában – **nem létező devizához** nem lehet az MNB árfolyamát kötni. A Ptk. 231. § (2) bekezdése arra az esetre ad szabályozást, ha **meg van határozva a pontosan CHF-ben** a tartozás összege, mert ebből számolható ki a HUF összeg. A 2/2014 PJE határozat és az azt átvevő Törvény, viszont **ezzel ellentétesen** úgy kívánja a jogszabályhelyet alkalmazni, hogy a HUF összegből akarja visszaszámolni a CHF-et. Ilyen értelmezése nincs, és nem lehet ennek a rendelkezésnek, ez jogellenes, sőt mi több, **LEHETETLEN.**

Az MNB árfolyam alkalmazása azt is jelenti, hogy **át kellene számolni** a kölcsön összegét mind HUF-ban, mind CHF-ben, a THM sem lenne valós, a törlesztő részlet sem lenne **valós.** Ezek a feltételek az adós **szándéka, akarata** körébe tartozó tényezők, amit egyrészt a jogalkotó, és a bíróság **nem változtathat meg, nem pótolhat,** más-részt a jogalkotó, és bíróság **ki sem számolhatja** ezt. A Hpt. helyes értelmezése alapján ezen tényezőket **valós** összegekkel kell megadni a szerződéskötés során, hiszen ez biztosítja annak az **elvi lehetőséget** a fogyasztó számára, hogy a pénzügyi intézetek ajánlatait össze tudja hasonlítani, illetve ki tudja kalkulálni, hogy a futamidő alatt milyen mértékű tartozás fogja őt terhelni. Ennek hiányában viszont **nem lehet valós az adósi akarat** a szerződés megkötésére, ami miatt az MNB kamat alkalmazása (illetve az árfolyamrés figyelmen kívül hagyása) a kölcsönszerződés teljes semmisségét eredményezi a Hpt. több pontja alapján.

37./ Látható tehát, hogy a 2/2014. PJE határozat, előzménye a 6/2013 PJE határozat, a 3/2013. PJE határozat, következmény a 2014. évi XXXVIII Törvény, és a 2014. évi XL Törvényben a jogalkotó általi megoldása nem állhat a fogyasztó érdekében, mert nemhogy magasabb, de még védelmet sem biztosít részére, és ennek okán is, így az uniós jogba, jelesül az IE-be ütközik a hazai jogszabályok mellett. Akkor amikor a jogegységi határozat úgy foglalt állást hogy a Hpt. 213.§ (1) bekezdésében szabályozott semmisségi okok esetén is az érvényessé kell nyilvánítani, hogy a fogyasztási, lakossági kölcsönszerződéseket, tulajdonképpen az imperatív közjogi normával ellentétesen szabályt alkot, mintegy „felülírva az addig érvényes törvény rendelkezését. A jogegységi határozat e tekintetben tehát „quasi” jogi norma, amely hierarchikusan magát a törvény fölé helyezi. Ez a jogbiztonsággal nem egyeztethető össze, hiszen megengedhetősége esetén a bíró, mint bármilyen kógens normát megváltoztathatna. Ez ellentétes az Alaptörvény jogállamiságot deklaráló és a hatalmi ágak szétválasztását alapelveként rögzítő fentebb említett cikkével. A jogalkotó meg ez alapján utólag alakítja ki a PJE határozatai alapján, az e perekre vonatkozó deviza hiteles Törvényeket. Figyelembe sem véve a diszkrimináció tilalmát, mivel, az önkényes, ésszerű indok nélküli megkülönböztetés – végső soron – az emberi méltóság alapjogát sérti, mert ilyen esetben a jogalkotó bizonyosan nem kezelte az érintetteket azonos méltóságú személyként, s nem értékelte mindegyikük szempontjait azonos körülmé-

II. KÉRELMI ÉLEM. Kiegészítése-módosítása.

„A megsemmisíteni kért jogszabály a 2014. évi XL törvény, mely a 2014. évi XXXVIII. törvény, 2/2014 évi PJE határozaton, 6/2013 PJE határozat, 3/2013 PJE határozaton alapul.”.

1./ XV cikk (2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

M cikk. (2) 2.-ik mondata.: Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait. T. cikk. (3) Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel. XXVII. Cikk. (7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

2003. évi CXXV. törvény (Ebktv.) 1.§. Az egyenlő bánásmód követelménye alapján Magyarország területén tartózkodó természetes személyekkel, ezek csoportjaival, valamint a jogi személyekkel és a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetekkel szemben e törvény rendelkezései szerint azonos tisztelettel és körültekintéssel, az egyéni szempontok azonos mértékű figyelembevételével kell eljárni. 2. § Az egyenlő bánásmód követelményére vonatkozó, külön jogszabályokban meghatározott rendelkezéseket e törvény rendelkezéseivel összhangban kell alkalmazni. 4. § Az egyenlő bánásmód követelményét a) a magyar állam, c) a hatósági jogkörrel rendelkező szervezetek, ogviszonyaik létesítése során, jogviszonyaikban, eljárásaik és intézkedéseik során (a továbbiakban együtt: jogviszony) kötelesek megtartani. 7. § (1) Az egyenlő bánásmód követelményének megsértését jelenti - különösen a III. fejezetben meghatározottak szerint - a közvetlen hátrányos megkülönböztetés, a közvetett hátrányos megkülönböztetés, a zaklatás, a jogellenes elkülönítés, a megtorlás, valamint az ezekre adott utasítás. 8.§ közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek minősül az olyan rendelkezés, amelynek eredményeként egy személy vagy csoport valós vagy vélt : q) vagyoni helyzete, t) egyéb helyzete, tulajdonsága vagy jellemzője (a továbbiakban együtt: tulajdonsága) miatt részesül kedvezőtlenebb bánásmódban, mint amelyben más, összehasonlítható helyzetben levő személy vagy csoport részesül, részesült vagy részesülne. 10. § (3) pontja. Megtorlásnak minősül az a magatartás, amely az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt kifogást emelő, eljárást indító vagy az eljárásban közreműködő személlyel szemben ezzel összefüggésben jogsérelmet okoz, jogsérelem okozására irányul vagy azzal fenyeget.

2./ A demokratikus jogállam ilyen kötelessége az M) cikk (2) bekezdése alapján az, hogy fellépjen a tisztességtelen versennyel, az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben és védje a fogyasztók jogait. Ha a gyengébb fél kétféle tömegeinek súlyos válsághelyzete folytan az alapvető jogaik kerülnek veszélybe, ezek védelme az állam (és minden hatalmi ág) – jogállamiságból és a jogbiztonságból is eredő – elsőrendű kötelessége (Alaptörvény I. cikk (1) bekezdés). Az államnak ez a feladata többek között az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdéséből következik, amely a fogyasztói jogok védelmét az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az állam által ellátandó közfeladatként - állami kötelezettségként - határozza meg. A Magyar Állam fogyasztóvédelmi kötelezettségei az elsődleges és másodlagos uniós jogból, így többek között a 93/13/EGK irányelvből is levezethetőek.

3./ Sérti továbbá a jogegységi határozat lapján a jogalkotó által készített Törvény az alaptörvényt azért is mert nem biztosítja bírói jogalkalmazás folyamatában a fogyasztók védelmét, s a felek közötti szerződési egyensúlytalanságot a fogyasztóval szerződő fél javára tartja fenn. „Az Európai Unió Bírósága 2012. márc. 15.-ei keltezésű C-453/10 számú ítélete 35. pontjában az alábbiakat rögzíti „Következtetés képen a 93/13.

Iránylevelnemjellentetés az hogy valamely tagállam az uniós jog tiszteletben tartásával olyan nemzeti szabályozást ír elő, amely lehetővé teszi az eladó, vagy szolgáltató és a fogyasztó között egy vagy több tisztességtelen feltételt tartalmazó szerződésnek a maga egészében semmissé nyilvánítását amennyiben ez a fogyasztó fokozottabb védelmét biztosítja.”

8/2014. (III. 20.) AB határozat 1. Az Alkotmánybíróság megállapítja: az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdése második mondatából az államnak az a kötelezettsége következik, amely – az Alaptörvényben szereplő alkotmányos értékek figyelembevételével – a fogyasztók érdekeit védő, az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben fellépő intézményrendszer létrehozására és fenntartására, továbbá a fogyasztók jogait biztosító jogszabályok, megalkotására vonatkozik, a végrehajtó hatalom gyakorlása körébe tartozó cselekményekre korlátozódik; a fogyasztók jogainak az érvényesítésével a fogyasztóvédelmi jogszabályokat hajtja végre.

III./01522/2014 AB határozat. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény R) cikk (3) bekezdésére tekintettel abból indult ki, hogy a Nemzeti Hitvallás szerint „Valljuk az elesettek és a szegények megsegítésének kötelességét.” A demokratikus jogállam ilyen kötelessége az M) cikk (2) bekezdése alapján az, hogy fellépjen a tisztességtelen versennyel, az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben és védje a fogyasztók jogait. Ha a gyengébb felek tömegének súlyos válsághelyzete folytán az alapvető jogaik kerülnek veszélybe, ezek védelme az állam (és minden hatalmi ág) – jogállamiságból és jogbiztonságból is eredő – elsőrendű kötelessége [Alaptörvény R) cikk (1) bekezdés. Az állam ilyen jellegű „beavatkozása” hiányában ugyanis a kiszolgáltatott helyzetben lévő adósok alapjogainak, végső soron emberi méltósághoz való joguknak a sérelme visszafordíthatatlanul bekövetkezne. A jogalkotó (a kormány) nem alkothat olyan törvényt mely az alaptörvénnyel ellentétes. Az önkényes, ésszerű indok nélküli megkülönböztetés – végső soron – az emberi méltóság alapját sérti, mert ilyen esetben a jogalkotó bizonyosan nem kezelte az érintetteket azonos méltóságú személyként, s nem értékelte mindegyikük szempontjait azonos körülményekkel, figyelemmel és méltánossággal.

4./ IV-01681/2014. AB határozat,

(55) pontja: Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a jogegyenlőség követelménye arra vonatkozik, hogy a jognak mindenkit egyenlőként kell kezelnie, azaz a jogalkotás során a jogalkotónak mindenki szempontjait azonos körülményekkel, elfogulatlansággal és méltánossággal, az egyéni szempontok azonos mértékű figyelembevételével kell értékelnie **(9/1990. (IV. 25.) AB** határozat, **ABH 1990, 46, 48.)** XV. cikk (1) és (2) bekezdésének megfogalmazása, mely kifejezetten mindenkire vonatkoztatja az általános jogegyenlőségi szabályt, illetve az alapvető jogokat megkülönböztetés nélkül mindenkinek biztosítja **(20/2014. (VII. 3.) AB** határozat, **Indokolás (243)–(245).**

(56). pontja: Hátrányos megkülönböztetés tilalma az Alkotmánybíróság gyakorlatában a jogrendszer egészét átható alkotmányos alapelvként kapott értelmezést. A tilalom elsősorban az alkotmányos alapjogok terén tett megkülönböztetésekre terjed ki. Személyek közötti, alkotmányosértő hátrányos megkülönböztetés akkor állapítható meg, ha valamely személyt vagy embercsoportot más, azonos helyzetben lévő személyekkel vagy csoporttal történt összehasonlításban kezelnek hátrányosabb módon **(21/1990. (X. 4.) AB** határozat, **ABH 1990, 73, 78.; 32/1991. (VI. 6.) AB** határozat, **ABH 1991, 146, 162.; 43/B/1992. AB** határozat, **ABH 1994, 744, 745.)**

5./ A megkülönböztetés pedig akkor alkotmányellenes, ha a jogszabály a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó (egymással összehasonlítható) jogalanyok között tesz különbséget a-nélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne **(191/B/1992. AB** határozat, **ABH 1992, 592, 593.)**. Rámutatott az Alkotmánybíróság arra is, hogy az alapjognak nem minősülő egyéb jogra vonatkozó, személyek közötti hátrányos megkülönböztetés vagy más korlátozás alkotmányellenessége akkor állapítható meg, ha a sérelem összefüggésben áll valamely alapjoggal, végső soron az emberi méltóság jogával, és a megkülönböztetésnek, illetve korlátozásnak nincs tárgyilagos mérlegelés szerint ésszerű indoka, vagyis önkényes **(35/1994. (VI. 24.) AB** határozat, **ABH 1994, 197, 200.)** (I. legutóbb összefoglalóan: **14/2014. (V. 13.) AB** határozat, **Indokolás (32).**

6./ A 2011. évi LXXV. Törvény (végtörlesztési törvény) 1. § (2) pontja rendelkezik: A Hpt. a 200/A. §-t követően a következő 200/B. §-sal egészül ki: „200/B. § (1) A Magyar Köztársaság területén lévő

lakóingatlanon a lapított zálogjog vagy a Magyar Köztársaság 2005. évi költségvetéséről szóló **2004. évi CXXXV. törvény** 44. §-a alapján vállalt állami készfizető kezesség fedezetével fogyasztóval kötött deviza alapú kölcsönszerződés alapján teljesített teljes előtörlesztés (a továbbiakban: végtörlesztés) esetén a pénzügyi intézmény – a mennyiben a (2) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülnek – a végtörlesztés forint összegének meghatározásakor svájci frank esetén **180 HUF/CHF**, euró esetén **250 HUF/EUR**, japán jen esetén **200 HUF/100 JPY** árfolyamot alkalmaz.

7./ Számokban. Aki 2009-ben deviza alapú kölcsönt vett fel, (saját kölcsönöm összegéhez hasonlítva) **15.000.001ft**-ot hitelkiváltásra, mely egyenlő (AXA-Bank-2009.jun.30.-ai árfolyammal számolva) **85.623.32 „mintha” CHF-el, 175.19ft** árfolyamon, az a jó módú, aki a törvényben megszabott 60 nap alatt a végtörlesztésre jelentkezni tudott. Voltak még azok a kis összegű kölcsönökkel tartozók, vagy végtörlesztettek, vagy akik 90 napon belül forint hitelre tudtak váltani, de nem nagyobb, vagy nagy összegű hiteladós, (melynél a bankok kartellben emelték a forint hitelek kamatait, hogy minél kevesebben tudjanak élni vele, lásd GHV 2013. évi vizsgálata eredménye, (: **VJ/74/20.11** határozata, és a giga banki büntetések /alap beadványom/). Mivel anyagilag jól állt, az a 2011. évi végtörlesztési törvénnyel az a **180ft-os** árfolyammal **15.412.198ft-os** tőketartozással végtörleszthette, kiválthatta a deviza alapú, (nyilvántartású) hitelét.

8./ Ez a 2013-as, 2014-es PJE határozatok, és a 2014. évi elfogadott devizahiteles Törvények miatt most, a szintén törvény által előírt **256.5ft** árfolyamon számolva **21.962.382ft** tőketartozást jelent amellett, hogy eddig befizettem **7.392.507ft**-ot. 2011-ben, aki nem volt jó módú, az beléphetett az árfolyamgátba, de ott már kötelezően vállalnia kellett, mert másképpen nem léphetett be, az ahhoz tartozó újabb, de forint alapú hitelt, az eredeti hitel-kölcsöne mellett, melynek kamatai 3 havonta tőkésítésre kerültek, a törvény előírása szerint. Előbb 3, majd 5 évre hosszabbított időtartam alatt a 180 feletti rész 1/3-a gyűlt össze, és az 5 év eltelté után az eredeti hitel-kölcsöne törlesztése mellett, azt is el kell kezdenie törleszteni. Ez öt év alatt ennél a hitel összegnél a bank által számolva várhatóan (az Indítványozó saját összecszerű példája) **1.138.884ft** tőke gyűlik össze a Gyűjtőszámlán az eredeti hitel mellett. Ezt kezdi meg havi részletekben törleszteni az 5.-ik év végétől, az akkori kamatokkal. Ha nem tudja az adós a mostani **256.5ft**-én számolt tőkét kifizetni, akkor egy 2038-ig tartó futam idő alatt, (az Indítványozó esetében például) még a **majdnem 7.4 millió ft** eddigi befizetése mellett, még **47.925.507ft**-ot kell még kifizetni.

9./ Ha az Országgyűlés, mint jogalkotó, és a hátrányos megkülönböztetést nem alkalmazná, egyenlő feltételeket teremtett volna a **2011. évi LXXV. Végtörlesztési Törvénnyel**, az abba foglalt **180ft-os** végtörlesztéssel élni tudókkal, akkor az Indítványozó példájából kiindulva, a tőketartozásom a **7.4 millió ft** befizetése mellett, ha csak a **85.623.32 „mintha” CHF-et 180ft**-számlolva is, csak **15.412.198ft** lenne csak, amellett hogy az eddigi befizetéseim elvesznek. **Számokban:** befizetés eddig **7.392.507ft**, mostani tőketartozás az MNB árfolyammal számolva: **21.962.382ft**. A forintosítási Törvény szerint kötelező forintra váltással még, a mostani érvényes kamattal számolva részletekben ki kell még fizetnem a bank által kiszámítottan, (ami ha a 3 havi Búbor emelkedik még több lesz): eddigi befizetések: **7.392.507ft + 47.925.507ft = összesen 55.318.014ft**, a 2009. június 30.-án kapott **15.000.001ft-os** kölcsönre. Tehát **55.318.014:15.000.000 = 3.68** szorosát. Amennyiben ha most tudnám egy összegben kifizetni a **256.5ft** árfolyamon számolva, akkor viszont **7.392.507 + 21.962.382 = 29.354.869ft**-be kerülne a **15.000.000ft** hitel, tehát 6 év alatt a majdnem a duplájába, **13.942.691ft**-vel többbe, mint a **180ft-on** végtörlesztéssel élni tudó azonos összegű hitel felvevőnél. De mivel nem vagyok jó módú, így a törvény erejénél fogva **256.5ft-on** forintosítják a hitelelem, nem **180ft-on**, mint 2011-ben a jó módúban lévőkét, akik tudtak élni a Végtörlesztési Törvény által az államtól kapott **27%-os, grátisz juttatással**, és egy összegben ki tudták váltani a hitelüket. A most Törvénybe iktatott tisztességtelenül felszámított összegek visszatérítésével, kétszeresen is kedvezőbben jártak, mint azok, akik nem tudtak 2011-ben végtörleszteni, és még mindig benne vannak a devizaalapú hitelben.

10./ A végtörlesztéssel összesen a PSZÁF. (Pénzügyi-Szervezetek Állami Felügyelete, ma az MNB) adatai alapján összesen **169.256 darab** deviza alapú hitel-kölcsönszerződést végtörlesztettek **2011. Szeptember 29-e és 2012. Február. 29-e** között, ebből **94.000 darab** a teljes végtörlesztő volt, (aki teljesen vissza fizette (köztük 117 politikus) MNB adata) a többi forint hitelre tudta váltani. Tehát látható hogy csak az a

deviza alapú hiteles csoport rész járt jól, aki jómódú, vagy kisebb hitel-kölcsöne volt, a Törvénnyel előírt 180ft-os ár folyamán végtörleszteni csak az tudott. Aki forinthitelre tudott váltani, vagy az árfolyamgátat volt kénytelen választani, egy kötelező pluszba vállalt forint hotellel, vagy próbálta eddig eredeti, a szerződés alapján kiszámítottan tovább fizetni havi részletben a deviza alapú hitel-kölcsönét, azok mind rosszabbul jártak.

11./ Tehát látható hogy csak azok a **jómódú**, jó anyagiakkal rendelkező deviza alapú hitelesek jártak jól, az a **94.000** darab, a **2011-es Végtörlesztési Törvénnyel** kétszeresen s, akik ki tudták fizetni 2011-ben a hitelüket 60 napos jelenezési határidőn, és ki tudta fizetni 90 napon belül egy összegben. Aki forint hitelre tudott váltani, vagy nem tudott, és ezért az árfolyamgátba lépett, vagy e nélkül próbálta fizetni a hitelét, azok most hátrányosan lettek megkülönböztetve, holott ugyan annak a deviza alapú hitel-kölcsönrel terhelt csoportba tartoznak, és az árfolyam, a Törvény elfogadásakor is ugyan olyan forint árfolyam körül mozgott, mint 2011-ben az akkori 2011. évi LXXV. Végtörlesztési törvény elfogadásakor, és mivel a jogalkotó által meg alkotott deviza hiteles Törvények alapján a tisztességtelenül felszámított összegek nekik is vissza járnak, amellet hogy az állam akkor nyújtott (az akkori árfolyamhoz képest, mely majdnem ugyan annyi volt akkor, mint most, a Törvény elfogadásakor) 27%-os grátisz juttatásával is kedvezőbb elbírálás alá estek, látható hogy egy csoportba tartozókról van szó, ehhez jön hozzá a rájuk is vonatkozó vissza térítés is pluszba (alap beadványom) kétszeres kedvezmény.

12./ Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség elő mozdításáról szóló 2003. évi CXXV törvény 8. §. közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek minősül az olyan rendelkezés, amelynek eredményeként egy személy vagy csoport valós vagy vélt (q), vagyoni helyzete, és (t) egyéb helyzete, tulajdonsága vagy jellemzője (továbbiakban együtt: tulajdonsága) pontja, és a 9. §-sa :Közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek minősül az a megkülönböztetésnek nem minősülő, látszólag egyenlő bánásmód követelményének megfelelő rendelkezés, amely 8.§-ban meghatározott tulajdonságokkal rendelkező egyes személyek vagy csoportokat lényegesen nagyobb arányban hátrányosabb helyzetbe hoz, mint más, összehasonlítható helyzetbe lévő személy vagy csoport volt, van vagy lenne.

Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi törvény szerint: közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek minősül az olyan rendelkezés, amelynek eredményeként egyes személyek, vagy csoport valós vagy vélt helyzete tulajdonsága, vagy jellemzője, (továbbiakban együtt: tulajdonsága) miatt részesül kedvezőtlenebb bánásmódban, mint amelyben, más összehasonlítható helyzetben lévő személy vagy csoport részesült, részesül, részesülne.

13./ A hátrányos megkülönböztetés tilalma az Alkotmánybíróság gyakorlatában a jogrendszer egészét átható alkotmányos alapelvként kapott értelmezést. A tilalom elsősorban az alkotmányos alapjogok terén tett megkülönböztetésekre terjed ki. Személyek közötti, alkotmányosértő hátrányos megkülönböztetés akkor állapítható meg, ha valamely személyt vagy embercsoportot más, azonos helyzetben lévő személyekkel vagy csoporttal törőnt összehasonlításban kezelnek hátrányosabb módon. A megkülönböztetés pedig akkor alkotmányellenes, ha a jogszabály a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó (egymással összehasonlítható) jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne. **32/1991. (VI. 6.) AB határozat, ABH 1991,**) A megkülönböztetés pedig akkor alkotmányellenes, ha a jogszabály a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó (egymással összehasonlítható) jogalanyok között tesz különbséget a nélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne

14./ A tisztességtelen versennyel, az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben és védje a fogyasztók jogait. Ha a gyengébb felek tömegeinek súlyos válsághelyzete folytán az alapvető jogaik kerülnek veszélybe, ezek védelme az állam (és minden hatalmi ág) – jogállamiságból és a jogbiztonságból is eredő – elsőrendű kötelessége [Alaptörvény I. cikk (1) bekezdés].

Az állam ilyen jellegű „beavatkozása” hiányában ugyanis a kiszolgáltatott helyzetben levő adósok alapjogainak, végső soron emberi méltósághoz való joguknak a sérelme visszafordíthatatlanul bekövetkezne. **III/1692/2014** Miniszeri indoklás részlete.

Az államnak ez a feladata többek között az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdéséből következik, amely a fogyasztói jogok védelmét az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az állam által ellátandó közfeladatként – ál-

lami kötelezettségként - határozza meg. A Magyar Állam fogyasztóvédelmi kötelezettségei az elsődleges és másodlagos uniós jogból, így többek között a 93/13/EGK irányelvből is levezethetők. / 8/2014.(III. 20.) AB határozat.

8/2014 AB Határozat. 1. Az Alkotmánybíróság megállapítja: az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdése második mondatából az államnak az a kötelezettsége következik, amely – az Alaptörvényben szereplő alkotmányos értékek figyelembevételével – a fogyasztók érdekeit védő, az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben fellépő intézményrendszer létrehozására és fenntartására, továbbá a fogyasztók jogait biztosító jogszabályok megalkotására vonatkozik.

34/1992. (VI. 1.) Az Alkotmányban megfogalmazott diszkrimináció tilalma arra vonatkozik, hogy a jognak mindenkit egyenlőként, azaz *egyenlő méltóságú személyként* kell kezelnie, vagyis azonos tisztelettel és körültekintéssel, az egyéni szempontok azonos mértékű figyelembevételével kell a jogosultságok és a kedvezmények elosztásának szempontjait meghatározni. Az *azonos személyi méltóság* jogából az következnek, hogy a polgári jog a személyek személyhez fűződő jogait a személyek tulajdonosi és egyéb vagyoni jogaival egy sorban (egyenlő súllyal) védje. A támadott törvényi szabályozásból azonban az egyenlő súlyú védelem nem következik. Ez a személyek közötti *egyéb helyzet szerinti diszkriminációt* valósít meg. Ez a törvényi megkülönböztetés az *alapjogok védelmét tekintve is különbségtételhez vezet.* 6.) Az Alkotmánybíróság az abortuszhatározatában kifejtette, hogy az alapvető jogok tiszteletben tartására és védelmére vonatkozó állami kötelezettség nem merül ki abban, hogy az államnak tartózkodnia kell a jogok megsértésétől, hanem magában foglalja azt is, hogy gondoskodnia kell az érvényesülésükhöz szükséges feltételekről. Ennek során az államnak az alapjogok összhangját is elő kell mozdítania. Az alapvető szabadságjogok magukba foglalják a polgári jogi személyiségi jogokat. Az állam tehát köteles a személyiségvédelem teljes körű – és az alapjogok oltalmazásának lehető összhangját is biztosító – jogszabályi feltételeit megteremteni. Az alapjogok védelmét illetően megkülönböztetésre is vezető alkotmányellenes. (rég. alkotmány 70/A§)

X/1769-1/2013. AB határozat. 60.) pont. Alaptörvény M) cikk (3) bekezdése szerint jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel. Jóllehet egy-egy szerződés jogellenességére vonatkozó általános szabályt az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezni, ez a követelmény a jogszabály szövegével ellentétes értelmezést nem igazolhat.

61.) pont. Az M) cikk (2) bekezdése második mondatából általánosságban az államnak az a kötelezettsége következik, amely – az Alaptörvényben szereplő alkotmányos értékek figyelembevételével – a fogyasztók érdekeit védő, az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben fellépő intézményrendszer létrehozására és fenntartására, továbbá a fogyasztók jogait biztosító jogszabályok megalkotására vonatkozik.

75.) pont. Valamely jogszabály vagy rendelkezésének Alaptörvénnyel való összhangja megítélésénél a vizsgált rendelkezés szabályozási környezetét is figyelembe kell venni. Nem lehet kizárni olyan eset előfordulását, amikor bármely alaptörvényi szabályból – így az M) cikk (2) bekezdéséből is – közvetlenül következik valamely jogszabály alkotmányellenessége. Ez azonban nemcsak az M) cikk (2) bekezdése értelmezésétől, hanem az érintett jogszabály tartalmától is függ.

Különösen így van ez, ha nem alapvető jogról van szó, mint az M) cikk (2) bekezdésében, hanem állami kötelezettségek teljesítéséről jogalkotás útján az Alaptörvény XV. cikkének (2) bekezdésébe foglalt, a diszkrimináció tilalmára vonatkozó előírást, amelyre a jogalkotónak a szabályozás során tekintettel kell lennie.

15./ Tehát látható az Indítványozó álláspontja szerint, hogy a PJE határozatok, és a jogalkotó által kialakított és a Törvényekbe bele foglalt jogszabályok az Alaptörvénybe, az Európai Unió és a hazai érvénybe lévő jogszabályokba ütköznek

A diszkrimináció közvetett (indirekt vagy rejtett) formája:

A diszkrimináció gyakran nem mutatkozik meg nyilván, hanem rejtve marad, és közömbös, első pillantásra jogszerűnek tűnő alakot ölt. Akkor beszélünk közvetett diszkriminációról, amikor egy látszólag semleges, minden érintettel szemben azonos követelményt támasztó rendelkezés (magatartás, intézkedés, feltétel, mulasztás, utasítás vagy gyakorlat) egy adott tulajdonsággal rendelkező személyt illetve csoportot lényegesen nagyobb arányban érint hátrányosan, más, hasonló pozícióban lévő embercsoportokhoz képest. A Kúria a deviza hiteles PJE határozatokkal, a jogalkotó, az arra épülő deviza hiteles Törvényekkel a pontosan ezt valósítja meg, ezáltal az adott személy vagy csoport konkrét hátrányba kerül, vagy éppen elesik olyan előnyöktől, melyeket az adott tulajdonsággal, állapottal nem rendelkező többség élvezhet, élvezett.

Közvetett hátrányos megkülönböztetés.

Közvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősül az a közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek nem minősülő, látszólag az egyenlő bánásmód követelményének megfelelő rendelkezés, amely az előbb felsorolt tulajdonságokkal rendelkező egyes személyeket vagy csoportokat más, összehasonlítható helyzetben lévő személyhez vagy csoporthoz képest lényegesen nagyobb arányban hátrányosabb helyzetbehoz.

16./ Ugyancsak az Irányelv nyomán vezette be az Ebtv. a megtorlás tilalmát. A diszkriminációs helyzetek alapvető sajátosságából a sérelmet szenvedett személyek gyakran nem mernek fellépni az őket megkülönböztető személlyel, szervvel szemben, mert attól tartanak, hogy emiatt további hátrány érheti őket. 10. § (3) Megtorlásnak minősül az a magatartás, amely az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt kifogást emelő, eljárást indító vagy az eljárásban közreműködő személlyel szemben ezzel összefüggésben jogsérelmet okoz, jogsérelem okozására irányul vagy azzal fenyeget. A rendelkezés tehát védelmet kíván nyújtani azoknak, akik az egyenlő bánásmód sérelmével összefüggő ügyekben felemelik a szavukat, akár közvetlenül a sérelmet okozóval szemben, akár a jogi fegyvertár megmozgatása révén szeretnék elégetelt kapni, illetve a jogsértést valamilyen módon büntetni.

17./ Az Indítványozó álláspontja szerint, a Kúria a határozataival, ide értve a (jogalkotását), a jogalkotó az elfogadott Törvényekkel, de csak ezeknél az ilyen típusú pereknél, a pénzintézeteket perelni merő, most már perelő, (lásd felfüggesztett perek) vagy az erre készülők jogi lehetőségének a jogszabállyal történő akadályozásával, nehezítésével. Az illeték költségek összegének kötelezővé tételével, emelt összegével, (per illeték 6%, egy deviza alapú hites perben ez milliós tétel is lehet, mivel a bíró mérlegelésétől függ hogy kap e mentességet vagy sem, más semmisség megállapítását célzó pereknél csak 36.000ft. Vagy a kötelező joglevonás kérés, de csak az ilyen típusú pereknél) A jogalkotó az elfogadott Törvényekkel előre szankcionizálja, -nehezíti, gátolja a perelés, a jog szerinti igazságot keresők perelési lehetőséget, és segíti elő a jogsértő pénzintézeteket velük szembe.

18./ Az Indítványozó álláspontja szerint nincs olyan társadalmi cél vagy alkotmányos indok, jog, mely hozzávetőlegesen azonos CHF árfolyamnál hasonló viszonyrendszerben (deviza alapú hitel-kölcsönszerződések) hasonló méltóságú emberek közötti különbségtételt, pozitív diszkriminációt indokoltta teszi, mivel az Alaptörvény szerint: A törvény előtt minden ember egyforma. A végtörlesztők és a kényszerfolyósítottak közötti különbségtétel egyértelműen ütközik az Alaptörvény XV. Cikk (2) bekezdésébe, mivel hasonló pénzügyi és jogi környezetben, a nem egyenlő kezelésnek ésszerű indoka, oka nincsen, sőt a külső szemlélő számára ön kényesnek tűnik a megkülönböztetés a pozitív diszkrimináció.

Nincs arra ésszerű magyarázat, hogy 2011-ben egyesek miért kapják hiteltartozásuk 27%-át ajándékba az államtól a 246.7 forintos árfolyamnál, míg mások 2014. június 16. napja és 2014 November 07. napja közötti időszakban törvényileg előírt, az MNB által hivatalosan jegyzett deviza árfolyamainak átlaga alapján számított 256.5 forintos árfolyamán váltják át nekik a kötelezően a hitelüket.

19./ Az Alkotmánybíróságnak már a kezdetekkor kialakított, s azóta is töretlenül folytatott gyakorlata alapján, ha a jogalkotó nem jogi igényeket elégít ki, tehát nem eleve jogosultakat különböztet meg, hanem méltá-nyosságából juttat javakat, „a megkülönböztetés korláta a pozitív diszkrimináció elvi határa: egyenlő méltóságú személyekként való kezelés feltétlen betartása, illetve az Alkotmányban megfogalmazott alapjogok meg nem sértése.” (...) Ezen belül csak az követelhető meg, hogy a nem egyenlő kezelésnek ésszerű oka legyen, azaz ne minősüljön önkényesnek. (16/1996. (IV. 20.) AB határozat, ABH 1991. 58, 62.; 922/ 2000. AB határozat, ABH 2001, 144, 1452.) „Sem a jogegyenlőség alkotmányos követelményéből, sem a diszkrimináció tilalmából nem következik, hogy az állam, célszerűségi, gazdasági, jogtechnikai, méltá-nyossági, az eltérő társadalmi helyzetekre figyelemmel lévő stb. szempontok szerint a jogok és kötelezések jogalkotási úton való megállapítása során a személyek között ne különböztethetne, ha ezzel egyébként az alkotmányos követelményeket nem sérti. (521/B/1991. AB határozat, ABH 1993, 555, 556.)

20./ Az Indítványozó álláspontja szerint sem célszerűségi, sem gazdasági, sem jogtechnikai sem méltányosági, sem eltérő társadalmi helyzetekre figyelemmel nem olyan ésszerű szempont, amely a 2011-es devizaalapú hiteles és a 2014-es devizaalapú hiteles közötti különbségtételt indokolhatja. semmilyen módon nem változott meg a jogi és pénzügyi helyzet az elmúlt évek alatt sőt a svájci frank árfolyama is nagyjából hasonló árfolyamon volt a Törvény elfogadásakor. Ezért a végtörlesztők és a kényszer forintosítottak közötti különbségtétel alapjogi sérelem miatt Alaptörvény ellenes, csak abban az esetben lehetne szó a diszkrimináció hiányáról, ha a vég-törlesztettek és a kényszerforintosítottak egyenlő arányban, részesültek volna a forintosítás előnyeiből, vagy olyan szerződéses helyzetbe hozták volna őket a kényszer forintosítottakat, hogy hozzávetőlegesen egyenlő arányban mentesüljenek a devizakockázat által rájuk rótt terhekből. Ebben az esetben álláspontom szerint a jogszabály alkotási kötelezettség terheli az Országgyűlést.

Az Indítványozó az indítvány közzétételéhez, az adatai nyilvánosságra hozatalának tilalma mellett hozzájárul.

Másolatok: forintosítási elszámolás: 22. lap

Elszámolás első rész: 4. lap

Csak CHF-ben közölt elszámolás: 2. lap

Kelt Budapest 2015.05.16.